

URANIA:

TEL.: 12-32

Azi la 5, 7-15, 9-30

Măini descălușate

CU OLGA TSCHENOWA BRIGITTE HORNEY CARL RADATZ Jurnal de război

MAINE PREMIERĂ

SERENADA INIMII

cu Magda Schneider, Paul Hörbiger, Lucie Höflich, Oly Holzman Filmul veseliei, umorului și al bune dispoziție

Informațiuni

Berlin. Cercurile competente diplomatice afirmă că, încreerea anglo-sovietică de a exercita o presiune asupra Afganistanului, este similară cu încreerea față de Iran.

coasta de Est al Angliei, provocând mari incendii. Tokio. D. general Tojo, noul prim-ministru japonez, la conferința de presă a declarat că, ar fi prematur să vorbească despre relațiile Japoniei cu USA.

UNUI SUPĂRAT...

Te-ai supărat Că nu te-am lăudat. Dacă ești înțepat, De ce măntău dai pe supărat. Ca înșea să fie bestelit, Două miare ai plătit. Deci pătrunde-te

De zicala veche: Ce ție nu-ți place Altuia nu-i face. Mă ameninți cu judecată, Vezi să nu devi parte acuzată. T. C.

Poezia reprezentativă

Structura poeziei românești dela Enăchita Văcărescu - Bolintineanu - Alexandri - Eminescu - Goga, Iosif și Cosbuc poartă pecetea unei expresivități autentic românești. Ca și în pictură, și-a prezentat națiunea noastră, în cele mai expresive aquarele, vitalitatea sufletului românesc.

Demult, demult, am avut suprema grijă de a asculta copiosul verbalism și sufletul intrinsec al lui Nic. Iorga. Un camarad neînfricat în marele domeniu al națiunii e Nichifor Crainic. Pe meridianul transilvăneanului, au tins amândoi la diferențierea și potentarea valorilor: romancierii, - poeți - prozatori - dramaturgi, - toți la postul de comandă în literatura noastră, indiferent de regiunile țării.

Ilustra noastră individualitate, Nicolae Iorga, cel dintâi semănător în tradiționalul „Semănătorul” a preconcept și incendiat marea problemă: literatura în slujba națiunii. Acel „semănător” pe care îl citeam ca licean cu atâta ardore prin anii mei adolescenți, 1902-1905, trebuia să-și îmbrace frumoasa hlamidă, pentru că înnoit în „Cuget Clar” să slujească problema continuității tradiționalului românesc, punând destinul nostru literar pe meridianul naționalismului și tradiționalismului.

Dar luați-i după nume și opere. Nu moralizăm, ci ne orientăm: - „scu”, sunt cei dela Cernăuți, Chișinău, Iași, etc., ca și cei din București. Noi, „Banatul Literar” vom afirma rolul poeziei reprezentative ale celor chemați la altarul de jertfă al educației naționale. Nicolae Iorga, ca un mare îndrumător al artei poetice, Nichifor Crainic și școala sa gândiristă ca măestri în arta poetică, ne vor avea pe noi ceștia.

Cinema CORSO Telefon 23-64 Repr. 5, 7-30, 9-30 AZI! Premieră excepțională Un film care apare pe ecran la intervale lungi O pagină de șgduitor sacrificiu. Un film de proporții gigantice. O grandioasă realizare cinematografică a celor 75 zile de eroică rezistență a cadetilor legendarului general Moscard

LUCIAN COSTIN Ai semnat la Împrumutul Reîntregirii?

Colțul vesel

Insulă - Am fost insultată, se adresează cu lacrimi în ochi soțului său. - Cne ș-e perm s să te insulte, draga mea? - Mama ta! - Cui mama, că se află doar, toată la e lălat capul al țării? - Uă așt. t-a l-r-m-e-o scrișoarea astăzi și cu am deschis-o. - Dar unde e insulta? - La sfârșitul ser sorii a cănd-dol ca, să nu ui ești da scrișoarea, apoi aș-a nu e insultă!

Sof amabil

- Sezi bine, acolo dragă? - Da! - Nu simți șgduitur-le trenulu? - Nu! - Nu trage dela ferensră? - Nu! - Atunci, te rog, schimbă cu mine, căci eu stau încomod!

O expresie buclucășă

- Nu ști că nu e voc să stacionezi aici? Ai autorizația pentru comerț ambulant? - De, am autorizația verbală a primarului. - Dacă al e bine, dar atunci de ce nu vrei să-mi-o arăți?

Ceva excepțional

- Mamă, ști că la geolii s'a deschis un muzeu de științe? - Da, și ce aveți acolo? - Multe, avem chiar un schelet în carne și oase...

Dăndătorul

- Al grijă! Era să mă impușt. - Nu se poate! - Ba da, tu ai ochii iepurele și cât pe ce să mă dobori pe mine. - Și ce? Am să te ochesc pe tine - de acum încolo - poate reușeșă să dobor un epure...

Hârtii de Valoare garantate de stat cu cel mai convenabil preț, puteți cumpăra sau vinde, la BANCA GOLDSCHMIDT Arad, Str. Eminescu 4

Colțul cimitirilor

Ghici ghicitoarea mea De aici până la mare Tot fundul de căldare? (CIOARELE) li lungă și nu-i drugă, În neagră și nu-i țigancă, În albă și nu-i doamnă? (CIORȘA) Este o câlândă mică, trage sabia după ea? (COTOFANA) Tițiană, iand Tîpă noaptea prin polană, Strigă noaptea, Vine moartea? (CUCUVEANA) Bătă nodurală, Peste deal aruncată? (EPURELE) (D'n volumul „Ghicitor-le Bănățene” de LUCIAN COSTIN).

COLȚUL LITERAR

MAI SINGURĂ...

Mai singură decât frigul dintr'o peșteră, Mai singură decât mine mi-e inima... Îi zadar douăzeci și șase de toamnă au trecut Peste arborii niși de neclintirea cerului: Tot mai singura m'au lăsat și p'cea fără trecut.

Inima bolnavă de pași de vaier și viața neclintirii cerului. Mama nu mai surăde. Poate crede Că alte lumini mă încântă Acum. Pe mormântul tatii au crescut uliări. Mama nu mai surăde...

Îmi închipuiam odinioară că tăcerile cântă. Mai singură decât frigul dintr'o peșteră, Mai singură decât mine mi-e inima...

Târgoviște, 3 Decembrie 1939 Coea Farago

STIHURI

Stelele lucec, Lucec și clipesc. Clipesc ca pleoape, Pleoape grele, Grele și lăstate, Lăstate în noapte. E noapte și tu dormi, Dormi și nu vezi, Nu vezi freamătul, Freamătul visului meu. Vânt când, Cântă ca tine, Ca tine iubito, Iubito zeită, Zeită din povestii, Povestii duioase Și zăbăre frumoasă. Frumoasă ca tine, Ca tine regină, Regină și stăpână, Stăpână sufletului, Sufletului meu.

N. Chiriacopol

Asfințit de toamnă

În zare asfințesc cocorii, stoluri după stoluri... Și soarele a ranit în fuga și țările de pe dealuri Și a început ca să țâșnască sânge până sus Pe cer.

Ciobanii zărilor - salcâmi proptiți în garduri, Au prins din toate florile, violetul spre cel smulge Și au început al înșira prin parcuri... Pe când, În zare asfințesc cocorii, stoluri după stoluri...

ALEX. S. JEBEL-EANU

Flăcăi tot înaintea!

Se sfarmă d'n neguri cătușe, D'n leagăne străbune Trosnesc în mii zăhale Svăcnesc în biruințe De lanțuri ruginite. Armile Române. În cântec de-osanaie Flăcăii-s înaintea!

Sunt hohote și chiot; Prin vreme de furtună Și prăvăliri de zări, Se sfarmă n mii cătușe Ș'n răscoliri de-azururi, Hotarele prea Sfinte Or fi la Bug de-apururi, „Flăcăi, tot înaintea!”

C. Sârbu-Turburea

A Dacilor cohorte Răsar din răsmerițe,

LA O GARĂ NOAPTEA ÎN CÂMP

(Un Implecat)

Vine trenul întră 'n gară Calea liberă o scriu Dăra de lumină încă Strălucește 'n întuneric. Ies afară li dau drumul Și se face tot mai mică Iar mașina suflă viu. Până nu mai văd nimic.

Șina geme sub povara Roților ce se 'nvârtesc Cuplele dela vagoane Hau'e acum departe între dealuri Ca un monstru de oșel Geme valea gem și plaiuri Sub povara grea de fer.

Personalul dela frâne Îmi ridică lampa'n sus Am rămas acum iar singuri Eu și gara ca 'n pustiu Il privesc cum defilează Lampa 'mi luminează scrisul Trenul până când s'a dus. Calea liberă s'o scriu.

Trenurile ce car într'una Mărfuri, oameni și copii Lasă-mă să merg cu tine, Înapoi când ai să vii.

AL. MIHU

MUZSAY IOSIF magazin de haine bărbătești S'A MUTAT din Str. Gen. Berthelot 2 — la No. 6 — Vizitați-l fără obligațiuni — Mare asortiment — Prețuri moderate

JURNAL DE RĂZBOIU

În toate orașele din Moldova nemurimării cetățeni își dăruiesc sângele pentru ostașii răniți de pe front

În război pentru desrobirea țării noastre din sclavia bolșevică, mulți dintre ostașii români au fost răniți.

O parte dintre ei au pierdut pe câmpurile de bătălie — din pricina rănilor — mari cantități de sânge.

Pentru a fi salvați de la moarte și cu nevoie de urgente transfuzii de sânge.

Autoritățile medicale au făcut un emoționant apel la cetățeni ca să ofere o parte din sângele lor, cu care să se salveze viața răniților.

În primele douăzeci și patru de ore de la lansarea acestui apel, un

După ce s'a executat luarea sângelui, se stabilește din ce grup sânguiin ar face parte donatorul. Căci există patru categorii mari de sânge și unui rănit nu i se poate transmite decât sângele unui om care face parte din aceeași categorie sânguină ca el.

M'am uitat eu atenție la grupul cetățenilor care veniseră cu entuziasm, de la primul apel, să facă emoționanta ofrandă pentru ostașii răniți.

Toți erau tăcuți, sobri. Sau supus operației — care, după cum am spus nu constituie absolut nici un pericol pentru ei — cu un sentiment de evlavie. Căci aceluia al dăruirii sângelui tău pentru un soldat sau un ofițer, care apără Țara, are o înaltă semnificație în el!

Am stat de vorbă cu donatori de sânge pentru răniți.

În're ei era un procuror de la tribunalul Iași:

— Am și eu un frate pe front, mi-a spus el. Imi dau sângele pentru un rănit, pe care nu îl cunosc și nu am să-l văd poate niciodată. Am credința că și fratele meu, care luptă, dacă va fi rănit îi va da cineva — fără să-l cunoască — din același sentiment de patriotism, ca și mine, sângele lui cu să-l salveze viața.

— Imi dăruiesc sângele pentru un rănit, fiindcă în chipul acesta imi pot face și eu datoria față de Țară, acum când ostașii luptă eroic pe câmpurile de bătălie, imi spune un funcționar care a făcut războiul trecut.

Între donatorii de sânge se află și un muncitor cu soția lui. Vorbindu-mi să-și ofere sângele.

Îată și o școlăriță de 17 ani. Fratele ei este plecat pe front și ea ne spune:

— Poate sângele meu va fi trimis în m'ns char fratelui meu.....

Sunt apoi în acest grup câteva fete care nici nu au implinit douăzeci de ani. Logodnicii lor sunt și ei pe front și încredele acestea stă pe ea dându-și sângele și pentru ei, pentru logodnicii lor. Scenele sunt emoționante.

Între donatorii de sânge e și profesorul dr. A. Tupa, decanul facultății de medicină, sunt câțiva muncitori, două servitoare, ucenici de la fabrică, negustori, un preot — oameni din toate clasele.....

Și-au dăruit sângele înscriindu-se între primii pe listă și medicii de la centrul de transfuzie: profesorul dr. Cosăcescu, d-ra dr. Vasilescu, d-ra dr. Goăescu, d-ra dr. Feodorov, surorile de ocolire, etc.

Dar cel mai emoționant gest este acela al ostașilor.

Soldatii răniți pe front și internați în spital, a căror stare nu e gravă, s'au înscris toți ca să-și dea sângele pentru camarazii lor de pe front.

După ce și-au vărsat odată sângele pe câmpul de luptă, dăruindu-l pentru apărarea Patriei, își mai dăruiesc încă odată acest sânge — cu o generozitate nemai întâlnită — pentru camarazii lor.

— Am privit îndeeaproape și am vorbit îndelung cu ei. Toți acești ostași și ofițeri sunt de o modestie impresionantă. Nu găsesem în privirea lor nici un pic de îngădufare, pentru faptele făcute pentru aceste două dăruiri de sânge, din sângele lor, pentru Țară.

Sunt sobri și încrezători în destinul Neamului. Atât. Cât de firească, fără să gândească la cea mai mică răsplată, și-au dat ei de două ori sângele!

— Ne-am făcut numai datoria de ostași și de români — imi sunca un sergent, cu vorba simplă și hotărâtă.

O parte dintre ei vor pleca din nou pe front — și dacă destinul va voi — își vor mai da încă odată, pentru a treia oară, sângele pentru Țară.

Cât de sublimă e această dăruire a sângelui — pentru Țară.

Uneori nu se întrebăuțază sângele conservat și transfuzia se face direct.

Medicul introduce o seringă în brațul donatorului iar alta în brațul rănitului. Sângele trece direct, din trupul unuia în trupul celuilalt, cu ajutorul unei pompe speciale.

Acei care își dăruiesc sângele prin transfuzia directă răniților, sunt aduși noaptea, ziua, în timpul mesei, oricând e nevoie. Și ei vin cu bucurie — că pot servi în chipul acestei Țări.

Unii dintre acești donatori așteaptă la spital ca să fie mai aproape atunci când va fi nevoie de sângele lor pentru un rănit.

Exemplul lor trebuie urmaț de cât mai mulți cetățeni, pentru a se găsi atunci când e trebuință cantități de sânge necesare pentru salvearea vieții răniților de pe front.

Caporal I. R. CONST. VIRGIL GHEORGHIU, reporter de războiu (P. P.)

Societatea Anon. Română „Creditul pentru Intreprinderi Electrice” București, aduce la cunoștință decesul mult apreciatului său colaborator

Înginer Ion C. Gheorghiu

director la Uzina Electrică din Ploești, fost director la Uzina Electrică din Arad, decedat la Ploești, la 16 Octombrie 1941.

Arad, la 17 Octombrie 1941

Adânc întristați ELVIRA GHEORGHIU soție, MIRCEA GHEORGHIU fiu, CONSTANTIN GHEORGHIU tată, ANGELA RAICU, LUCIA IONESCU și ELVIRA BOBĂNGEANU surori, GHEORGHE GHEORGHIU frate, EMILIA Dr. TRĂILESCU soacră, MARIA și Ing. VALER SOCOL, FLORI și Dr. IONEL TRĂILESCU, HORTENZIA și Lt. Colonel GHEORGHE IONESCU cumnate și cumnați, în numele lor și a tuturor familiilor înrudite, au nemărginită durere de a aduce la cunoștința prietenilor, pierderea mult iubitului lor

Înginer ION C. GHEORGHIU

directorul Uzinei Electrice-Ploești, fost director la Uzina Electrică din Arad, fost profesor la Liceul Industrial Aurel Vlaicu din Arad, decedat la Ploești, 16 Octombrie 1941, ora 21, în etate de 46 ani. Slujba religioasă s'a făcut la 17 Octombrie a. c. la locuința sa din Ploești, Str. Carmen Silva 2. Înmemorarea va avea loc la Arad, Duminică 19 Octombrie ora 15 în Cimitirul Eternitatea.

Fie-i blăncuvânțată memoria!

Arad, 17 Octombrie 1941

Diracțiunea, funcționarii și lucrătorii Uzinei Electrice din Arad au durerea de a aduce la cunoștință decesul mult iubitului lor coleg și superior

Înginer Ion C. Gheorghiu

director la Uzina Electrică din Ploești, fost director la Uzina Electrică din Arad, decedat la Ploești, la 16 Octombrie 1941.

Arad, 17 Octombrie 1941

COMUNICAT

Familiiile și Camarazii ofițerilor, subofițerilor și ostașilor căzuți pentru Patrie și Cruce, sunt rugați să trimită pe adresa Marelui Stat Major, Secția propagandă (Biroul III), fotografiile scumpilor lor morți, împreună cu date asupra vieții lor, precum și ziua și locul în care au dăruit viața pentru gloria neamului.

Corpurile germane de recunoaștere sunt prinse în câmp de joacă inamic. (PK. Ob.)

CUMPARĂM
Giuvăerizale din platină, aur și argint, tacămuri și articole decorative de argint și bronz
IOANOVICU & HARTMANN
AR D, Palatul Minorilor

mare număr de bărbați, femei și bătrâni, din toate categoriile sociale, s'au prezentat la centrele speciale de transfuzia sângelui, pentru a-și oferi sângele pentru ostași.

Inițiativa înființării acestor centre a fost luată de d. profesor dr. A. Tupa, decanul facultății de medicină din Iași și de d. profesor dr. Ion Nicolau.

Pentru a veni în ajutorul răniților este nevoie ca, chiar la posturile de prim ajutor de pe front, să existe cantități de sânge care să fie transmise bolnavilor.

Pentru acest motiv la centrul care funcționează pe lângă facultatea de medicină din Iași se colectează sânge și se trimite pe front.

Îată cum se face această operație. Sângele luat de la acela care și-l dăruiește este strâns într'un flacon de sticlă, unde — pentru a nu se coagula — e amestecat cu citrat de sodiu. Flaconul se închide, se pune în frigorișer și se trimite pe front unde se transmite rănitului printr'o operație foarte ușoară, cu ajutorul unei seringi. Această transfuzie îl salvează pe rănit de la moarte.

Sângele conservat se poate păstra în flacoane timp de 14 zile.

O vizită la centrul de transfuzie din Iași

Am ajuns la centrul de transfuzie din Iași, unde se colectează sânge pentru bolnavii de pe front, pe la orele nouă dimineața.

Un număr impunător de cetățeni care se prezentaseră a-și da și o parte din sângele lor pentru ostașii răniți, aștepta să li se facă analizele.

Înainte de a i se lua donatorului sângele el este examinat de medici pentru a se vedea dacă este perfect sănătos.

Operația donării sângelui este foarte ușoară și ea nu constituie nici un pericol pentru donatori și nici nu este dureroasă.

După ce medicii au constatat că, acela care își oferă sângele este sănătos, i se introduce în braț o seringă cu care i se ia în medie o cantitate de 250 centimetri — 300 centimetri de sânge.

Numai prin IMPRUMUTUL REINTREGIRII se poate reface ceea ce barbaria a distrus!

Infanteria germană înaintează dealungul satelor incendiate de sovietici. (PK. Ob.)

